

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-180-19

Druk nr 118
Warszawa, 24 grudnia 2019 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o dodatkowym rocznym świadczeniu
pieniężnym dla emerytów i rencistów.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów¹⁾

Art. 1. Ustawa określa warunki nabywania prawa do dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego oraz zasady jego wypłaty.

Art. 2. 1. Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne przysługuje osobom, które w dniu 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne, mają prawo do:

- 1) świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2193 oraz z 2019 r. poz. 39 i 752),
- 2) świadczeń z ubezpieczenia emerytalno-rentowego, o których mowa w art. 18 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299 i 303),
- 3) świadczeń, o których mowa w art. 12 i art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2018 r. poz. 276 oraz z 2019 r. poz. 752 i 2020),
- 4) świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289, 730, 1635 i 1726),
- 5) świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, 730 i 1635),

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym.

- 6) emerytur i rent, o których mowa w art. 3 pkt 1–3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm.²⁾),
- 7) rent, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6–8 oraz art. 49, art. 50 i art. 52 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205),
- 8) rent, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2013 r. poz. 737 oraz z 2018 r. poz. 2245),
- 9) renty socjalnej, o której mowa w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, 1622, 1818 i 2473),
- 10) świadczenia przedemerytalnego i zasiłku przedemerytalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173),
- 11) świadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. poz. 1824, z 2010 r. poz. 1465, z 2011 r. poz. 696 oraz z 2019 r. poz. 752),
- 12) renty strukturalnej, o której mowa w przepisach w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Renty strukturalne” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013,
- 13) okresowej emerytury kapitałowej, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926),
- 14) emerytury, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924),
- 15) świadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 128),
- 16) okresowej emerytury rolniczej, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 637 oraz z 2017 r. poz. 38),

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2245 oraz z 2019 r. poz. 39, 730, 752, 1622, 1915 i 2070.

17) rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303)

– zwanym dalej „osobami uprawnionymi”.

2. Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne nie przysługuje osobom, którym prawo do świadczeń określonych w ust. 1 zostało zawieszona na dzień 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne.

3. Prawo do dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego podlega ponownemu ustaleniu, jeżeli okaże się, że na dzień 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne, prawo do świadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie istniało, podlegało zawieszeniu lub przysługiwała wypłata tego świadczenia.

Art. 3. W razie zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1, osobie uprawnionej przysługuje jedno dodatkowe roczne świadczenie pieniężne.

Art. 4. 1. Do renty rodzinnej, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba, przysługuje jedno dodatkowe roczne świadczenie pieniężne, które podlega proporcjonalnemu podziałowi na osoby uprawnione do renty rodzinnej.

2. Jeżeli do renty rodzinnej uprawniona jest więcej niż jedna osoba i przynajmniej jedna z nich uprawniona jest do renty socjalnej, dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu renty rodzinnej podlega podziałowi stosownie do liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, z wyłączeniem osoby lub osób uprawnionych do renty socjalnej.

3. Osobie lub osobom wyłączonym z liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, o których mowa w ust. 2, przysługuje dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu przysługującego prawa do renty socjalnej.

Art. 5. Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne przysługuje w wysokości najniższej emerytury, o której mowa w art. 85 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6, obowiązującej od dnia 1 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne.

Art. 6. 1. Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne wypłaca się osobie uprawnionej z urzędu, wraz ze świadczeniem, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

2. Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne wypłaca się w terminie wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1, przypadającym w kwietniu, z wyjątkiem dodatkowego

rocznego świadczenia pieniężnego przyznanego osobie uprawnionej do świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10, które wypłaca się w terminie wypłaty świadczeń przypadającym w maju.

Art. 7. 1. Decyzje w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego wydaje i świadczenie to wypłaca organ wypłacający świadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

2. W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez dwa organy emerytalno-rentowe, decyzje w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego wydaje i świadczenie to wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez organ emerytalno-rentowy oraz Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, decyzje w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego wydaje i świadczenie to wypłaca właściwy organ emerytalno-rentowy.

4. Decyzje w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, sporządzone z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, mogą zamiast podpisu zawierać nadruk imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydania.

5. Od decyzji organu wypłacającego przysługują środki odwoławcze przewidziane w przepisach, o których mowa w art. 2 ust. 1.

Art. 8. Kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie wlicza się do dochodu, o którym mowa w:

- 1) art. 26 ust. 7e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.³⁾);
- 2) art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133);
- 3) art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473);
- 4) art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622 i 2473).

Art. 9. Kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie wlicza się do przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473.

Art. 10. Ustalając prawo do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220, z późn. zm.⁴⁾), lub świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, 730, 1802 i 1818), do dochodu członka rodziny, o którym mowa w tych ustawach, nie wlicza się wypłaconej członkowi rodziny kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego.

Art. 11. Z kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

Art. 12. 1. Dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych dodatkowe roczne świadczenie pieniężne stanowi świadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2. Do kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego stosuje się odpowiednio art. 66 ust. 1 pkt 16, art. 81 ust. 8 pkt 2 i art. 85 ust. 9–11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 13. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy:

- 1) ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 2) ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 46 tej ustawy;
- 3) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;
- 4) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem art. 136 tej ustawy.

Art. 14. 1. Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne oraz koszty jego obsługi wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa są finansowane ze

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2018 r. poz. 2354 oraz z 2019 r. poz. 60, 303, 577, 730, 752, 924, 1257, 1394 i 1818.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473.

środków Funduszu Solidarnościowego, o którym mowa w ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. poz. 2192 oraz z 2019 r. poz. 1622, 1696 i 2473).

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego.

Art. 15. W 2020 r. minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek właściwego dysponenta części budżetowej, może dokonywać przeniesień wydatków budżetowych między działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków budżetu państwa, a w przypadku ministrów będących dysponentami więcej niż jednej części budżetowej również między tymi częściami budżetowymi.

Art. 16. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357) art. 54a otrzymuje brzmienie:

„Art. 54a. Środki pieniężne znajdujące się na rachunkach oszczędnościowych, rachunkach oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz na rachunkach terminowych lokat oszczędnościowych pochodzące ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 80 ust. 1 i la, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3 i art. 140 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111, 924 i 1818), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622 i 2473), oraz dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. ...), są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.⁶⁾) w art. 59 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieprocentowaną pożyczkę na realizację dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów i kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia oraz jednorazowego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w 2019 r. (Dz. U. poz. 743), zwrotną w terminie określonym w umowie pożyczki.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki pieniężne znajdujące się na rachunku, o którym mowa w ust. 1, pochodzące ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3 i art. 140 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111, 924 i 1818), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622 i 2473), oraz dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. ...), są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. poz. 2192 oraz z 2019 r. poz. 1622, 1696 i 2473) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 303, 730, 1495, 1553, 1590, 1655, 1818, 2020, 2070 i 2473.

„2) dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów oraz kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia, o których mowa w odrębnych przepisach;”;

2) w art. 6b:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów oraz kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia, o których mowa w odrębnych przepisach;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przekazuje na wyodrębnione rachunki bankowe Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Narodowego Funduszu Zdrowia środki Funduszu na finansowanie wydatków, o których mowa w ust. 1, w terminie umożliwiającym wypłatę tych świadczeń.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki, o których mowa w ust. 1, przekazuje się na podstawie umów zawartych między ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego a odpowiednio Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prezesem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Prezesem Narodowego Funduszu Zdrowia.”;

3) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki Funduszu na realizację zadań, o których mowa w art. 6b ust. 1, przekazane na wyodrębnione rachunki bankowe Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Narodowego Funduszu Zdrowia stanowią koszty Funduszu.”.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Podczas exposé Prezesa Rady Ministrów, które odbyło się w Sejmie RP w dniu 19 listopada 2019 r., Prezes RM zapowiedział dodatkową pomoc dla emerytów i rencistów. Od 2020 r. Rząd będzie kontynuował wypłatę 13. emerytury, natomiast w 2021 r. planuje także wypłatę 14. emerytury.

W 2019 r. emeryci i renciści, zgodnie z ustawą z dnia 4 kwietnia 2019 r. o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w 2019 r. (Dz. U. poz. 743), otrzymali jednorazowe świadczenie pieniężne w kwocie 1100 zł brutto. Wypłacono je każdemu emerytowi i renciście, ponieważ nie miało ono charakteru świadczeń socjalnych z pomocy społecznej, które są uzależnione od wysokości kwoty przychodu przypadającej na osobę w rodzinie. Świadczenie to, nazywane potocznie „trzynastą emeryturą” lub „emeryturą plus”, stanowiło wsparcie finansowe szczególnie znaczące dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe.

Pomimo tego, że w ostatnich latach, w celu ochrony poziomu świadczeń emerytalnych, wprowadzono wiele zmian, pomoc ta nadal uznawana jest za niewystarczającą.

Należy wspomnieć, że w wyniku podjętych w 2017 r. działań, dla ok. 1,11 miliona najuboższych świadczeniobiorców spełniających warunki stażowe najniższa emerytura, renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renta rodzinna wzrosły o 13,3%, renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy o 10,8%, a renta socjalna o 13,3%. W tym samym roku, w ramach waloryzacji świadczeń, emerytury zostały podwyższone w stopniu większym, niż gdyby przeprowadzono waloryzację na dotychczas obowiązujących zasadach.

W 2018 r. wskaźnik waloryzacji ukształtował się na poziomie 102,98%, co oznaczało najwyższy wzrost świadczeń w okresie ostatnich pięciu lat. Od dnia 1 czerwca 2018 r. wzrosła także wysokość renty socjalnej do 100% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Od dnia 1 marca 2019 r. świadczenia emerytalno-rentowe wzrosły o ustawowy wskaźnik waloryzacji (102,86%), jednak nie mniej niż o 70 zł. Zastosowanie w 2019 r. zasad waloryzacji procentowo-kwotowej zapewniło nie tylko ochronę realnej wartości wszystkich wypłacanych świadczeń emerytalno-rentowych, lecz wyszło naprzeciw oczekiwaniom wyższych podwyżek wyrażanym przez większość emerytów i rencistów. Oznacza to też, że najniższe emerytury od 2016 r. wzrosły o ok. 25%.

Z prognozowanych wielkości makroekonomicznych wynika, że wskaźnik waloryzacji emerytur i rent od marca 2020 r. wyniesie nie mniej niż 103,24%.

Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza coroczną wypłatę dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla wszystkich emerytów i rencistów w wysokości najniższej emerytury, obowiązującej od dnia 1 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne (art. 5 projektowanej ustawy). Świadczenie to będzie przysługiwało osobom, które w dniu 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne, mają prawo do świadczeń określonych w art. 2 ust. 1 projektowanej ustawy.

Projektowane rozwiązanie wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom większości emerytów i rencistów, stanowiąc wsparcie finansowe, szczególnie znaczące dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe.

Rozwiązanie to będzie zastosowane do emerytur i rent w systemie powszechnym, do emerytur i rent rolników, służb mundurowych, emerytur pomostowych, świadczeń i zasiłków przedemerytalnych, rent socjalnych, rent strukturalnych, nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych, rodzicielskich świadczeń uzupełniających oraz rent inwalidów wojennych i wojskowych (art. 2 ust. 1 projektowanej ustawy).

Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne nie będzie przysługiwać osobom, którym prawo do świadczeń zostało zawieszona na dzień 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne. Prawo do dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będzie podlegać ponownemu ustaleniu, jeśli okaże się, że prawo do świadczenia np. emerytury lub renty nie istniało (np. ze względu na przedłożenie nieprawdziwych dokumentów), podlegało zawieszeniu (np. ze względu na przekroczenie maksymalnego limitu dochodu, rzutującego na wypłatę np. renty) lub przysługiwała wypłata świadczenia (np. sprawa zakończona wyrokiem sądu, przyznającego prawo do emerytury lub renty albo świadczenie to zostało na wniosek emeryta lub rencisty zawieszona, ale nie było do tego uzasadnienia) – art. 2 ust. 2 i 3 projektowanej ustawy. Wówczas, po podjęciu informacji o zaistniałych faktach, dodatkowe roczne świadczenie pieniężne zostanie przyznane lub zostanie ono uznane za nienależnie pobrane, przy zastosowaniu przepisów ustaw wymienionych w art. 13 projektowanej ustawy.

Przedmiotowy projekt ustawy nie obejmuje sędziów przechodzących lub przeniesionych w stan spoczynku¹⁾ oraz prokuratorów w stanie spoczynku²⁾, ponieważ nie mają oni statusu

¹⁾ ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, z późn. zm.).

²⁾ ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 740).

emeryta lub rencisty. Przejście w stan spoczynku nie zmienia charakteru prawnego uposażenia pobieranego w okresie czynnej służby. Jest to świadczenie związane ze statusem sędziego lub prokuratora, mające charakter dożywotni.

W razie zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, osobie uprawnionej przysługiwać będzie jedno dodatkowe roczne świadczenie pieniężne (art. 3 projektowanej ustawy).

Jedno dodatkowe roczne świadczenie pieniężne przysługiwać będzie również do renty rodzinnej, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba. Świadczenie to będzie podlegać proporcjonalnemu podziałowi na osoby uprawnione do renty rodzinnej. W przypadku gdy do renty rodzinnej uprawniona jest więcej niż jedna osoba i przynajmniej jedna z nich uprawniona jest do renty socjalnej, dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu renty rodzinnej podlegać będzie podziałowi stosownie do liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, z wyłączeniem osoby lub osób uprawnionych do renty socjalnej. Osobie lub osobom wyłączonym z liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej przysługiwać będzie dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu przysługującego prawa do renty socjalnej. (art. 4 projektowanej ustawy).

Proponuje się, aby dodatkowe roczne świadczenia pieniężne zostały wypłacone z urzędu wraz ze świadczeniem w terminie wypłaty świadczeń przypadającym w kwietniu, z wyjątkiem przewidzianym do wypłaty w maju (art. 6 projektowanej ustawy).

Decyzje w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będą wydawać i świadczenie to wypłacać będą właściwe organy emerytalno-rentowe (art. 7 ust. 1 projektowanej ustawy). W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez dwa organy, decyzje wydaje i dodatkowe roczne świadczenie pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych (art. 7 ust. 2 projektowanej ustawy). W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez organ emerytalno-rentowy oraz Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, decyzję w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego wydaje i świadczenie to wypłaca właściwy organ emerytalno-rentowy (art. 7 ust. 3 projektowanej ustawy). Renty strukturalne są przyznawane w wieku 55 lat na okres 10 lat. W przypadku gdy uprawniony do renty strukturalnej, w trakcie jej pobierania nabędzie prawo do emerytury, rentę strukturalną zmniejsza się o kwotę tej emerytury. Z tego wynika, że możliwy jest zbieg prawa do emerytury z rentą strukturalną.

Kwota dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do dochodu, o którym mowa w art. 26 ust. 7e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133), art. 8 ust. 3

ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, z późn. zm.) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622, z późn. zm.) – art. 8 projektowanej ustawy. Kwota dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, z późn. zm.) – art. 9 projektowanej ustawy.

Również ustalając prawo do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220, z późn. zm.), lub świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, z późn. zm.), do dochodu członka rodziny nie wlicza się wypłaconej temu członkowi kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego (art. 10 projektowanej ustawy). Wobec konstrukcji definicji dochodu zawartej w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych stosowanej także w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów konieczne jest, w odniesieniu do przysługujących na podstawie tych ustaw świadczeń, wprowadzenie regulacji wprost stanowiącej, że do dochodu członka rodziny nie wlicza się wypłaconej członkowi rodziny kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego.

Tak więc kwota dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie miała wpływu na uprawnienia osób ubiegających się o świadczenia, dodatki, zasiłki, pomoc lub wsparcie (np. ulga rehabilitacyjna) wymienione w powyżej powołanych ustawach.

Z kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji (art. 11 projektowanej ustawy). Dodatkowo projekt zakłada zmianę w tym zakresie w art. 54a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357) oraz art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412) – art. 16 i art. 18 projektowanej ustawy.

Art. 15 projektowanej ustawy umożliwi w 2020 r. dokonywanie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, na wniosek właściwego dysponenta części budżetowej, przeniesień wydatków budżetowych między działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków budżetu państwa, z zastrzeżeniem że w przypadku dysponenta kilku części budżetowych (np. Ministra Sprawiedliwości) możliwe będzie przenoszenie przez ministra

właściwego do spraw finansów publicznych, na wniosek ww. dysponenta, również wydatków między tymi częściami.

W sprawach nieuregulowanych w przedmiotowym projekcie ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299, z późn. zm.), ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289, z późn. zm.), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art. 13 projektowanej ustawy).

Dodatkowo w art. 19 projektowanej ustawy proponuje się zmianę w ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. poz. 2192 oraz z 2019 r. poz. 1622, 1696 i 2473) dostosowującą nazwę świadczenia wypłacanego zgodnie z projektowaną ustawą, tj. z „jednorazowego rocznego świadczenia pieniężnego” na „dodatkowe roczne świadczenie pieniężne”.

Zmiana proponowana w art. 17 projektowanej ustawy stanowi dostosowanie zmienianego w art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2473) brzmienia art. 59 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.), w związku z projektowaną zmianą nazwy przedmiotowego świadczenia z „jednorazowego rocznego świadczenia pieniężnego” na „dodatkowe roczne świadczenie pieniężne”.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia (art. 20 projektowanej ustawy).

Wejście w życie ustawy z dniem następującym po dniu ogłoszenia wynika z konieczności przygotowania do technicznej wypłaty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego już w kwietniu 2020 r.

Termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego oraz jest zgodny z zasadą rzetelnej legislacji, gdyż projektowana ustawa jest korzystna dla adresatów regulacji.

Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne w 2020 r. zostałyby wypłacone dla ok. 9,8 mln świadczeniobiorców, w tym dla blisko 285 tys. rencistów socjalnych i ok. 19 tys. osób pobierających rodzicielskie świadczenie uzupełniające.

Koszt wypłaty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego w 2020 r. to kwota ok. 11,75 mld zł.

Koszty obsługi dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego prognozuje się na poziomie 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę tego świadczenia.

Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne oraz koszty jego obsługi wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa są finansowane ze środków Funduszu Solidarnościowego, natomiast dodatkowe roczne świadczenie pieniężne oraz koszty jego obsługi wypłacane przez Zakłady Emerytalne finansowane są z odrębnych części budżetowych pozostających w dyspozycji właściwych Ministrów.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z dniem skierowania do uzgodnień i konsultacji publicznych. W trybie ww. ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektowaną ustawą.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt ustawy o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Pan Stanisław Szwed – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Departament Ubezpieczeń Społecznych tel. 22 6611738</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>19.12.2019 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Exposé Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Nr w wykazie prac</p> <p>UA1</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zapewnienie dodatkowego, elementarnego wsparcia dla emerytów i rencistów – w formie wypłaty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego – zgodnie z exposé Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 listopada 2019 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza coroczną wypłatę dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla wszystkich emerytów i rencistów w wysokości najniższej emerytury, obowiązującej od dnia 1 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne. Świadczenie to będzie przysługiwało osobom, które w dniu 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne, mają prawo do świadczeń określonych w art. 2 ust. 1 projektowanej ustawy.

Rozwiązanie to wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom większości emerytów i rencistów, stanowiąc wsparcie finansowe, szczególnie znaczące dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe.

Proponowane rozwiązanie będzie zastosowane do emerytur i rent w systemie powszechnym, do emerytur i rent rolników, służb mundurowych, emerytur pomostowych, świadczeń i zasiłków przedemerytalnych, rent socjalnych, rent strukturalnych, nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych, rodzicielskich świadczeń uzupełniających oraz rent inwalidów wojennych i wojskowych.

Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne nie będzie przysługiwać osobom, którym prawo do świadczeń zostało zawieszona na dzień 31 marca roku, w którym wypłacane jest dodatkowe roczne świadczenie pieniężne. Prawo do dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będzie podlegać ponownemu ustaleniu, jeśli okaże się, że prawo do świadczenia np. emerytury lub renty nie istniało (np. ze względu na przedłożenie nieprawdziwych dokumentów), podlegało zawieszeniu (np. ze względu na przekroczenie maksymalnego limitu dochodu, rzutującego na wypłatę np. renty) lub przysługiwała wypłata świadczenia (np. sprawa zakończona wyrokiem sądu, przyznającego prawo do emerytury lub renty albo świadczenie to zostało na wniosek emeryta lub rencisty zawieszona, ale nie było do tego uzasadnienia). Wówczas, po podjęciu informacji o zaistniałych faktach, dodatkowe roczne świadczenie pieniężne zostanie przyznane lub zostanie ono uznane za nienależnie pobrane.

W razie zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, osobie uprawnionej przysługiwać będzie jedno dodatkowe roczne świadczenie pieniężne. Jedno dodatkowe roczne świadczenie pieniężne przysługiwać będzie również do renty rodzinnej, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba. Świadczenie to będzie podlegać proporcjonalnemu podziałowi na osoby uprawnione do renty rodzinnej. W przypadku, gdy do renty rodzinnej uprawniona jest więcej niż jedna osoba i przynajmniej jedna z nich uprawniona jest do renty socjalnej, dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu renty rodzinnej podlegać będzie podziałowi stosownie do liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, z wyłączeniem osoby lub osób uprawnionych do renty socjalnej. Osobie lub osobom wyłączonym z liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej przysługiwać będzie dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z tytułu przysługującego prawa do renty socjalnej.

Proponuje się, aby dodatkowe roczne świadczenia pieniężne zostały wypłacone z urzędu wraz ze świadczeniem w terminie wypłaty świadczeń przypadającym w kwietniu, z wyjątkiem przewidzianym do wypłaty w maju. Decyzje w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego będą wydawać i świadczenie to wypłacać będą właściwe organy emerytalno-rentowe. W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez dwa organy, decyzje wydaje i dodatkowe roczne świadczenie pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W razie zbiegu prawa do świadczeń, które są wypłacane przez organ emerytalno-rentowy oraz Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, decyzję w sprawie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego wydaje i świadczenie to wypłaca właściwy organ emerytalno-rentowy.

Kwota dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do dochodu, o którym mowa w art. 26 ust. 7e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2133), art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, z późn. zm.) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. 1622, z późn. zm.). Kwota dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie się wliczała do przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, z późn. zm.). Również, ustalając prawo do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220, z późn. zm.), lub świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670, z późn. zm.), do dochodu członka rodziny nie wlicza się wypłaconej temu członkowi kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego.

Tak więc kwota dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie będzie miała wpływu na uprawnienia osób ubiegających się o świadczenia, dodatki, zasiłki, pomoc lub wsparcie (np. ulga rehabilitacyjna) wymienione w powyżej powołanych ustawach.

Z kwoty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji. Dodatkowo projekt zakłada zmianę w tym zakresie w przepisie art. 54a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357) oraz art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412).

W sprawach nieuregulowanych w przedmiotowym projekcie ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299, z późn. zm.), ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289, z późn. zm.), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Dodatkowo w art. 18 projektowanej ustawy proponuje się zmianę w ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. poz. 2192 oraz z 2019 r. poz. 1622, 1696 i 2473) dostosowującą nazwę świadczenia wypłacanego zgodnie z projektowaną ustawą, tj. z „jednorazowego rocznego świadczenia pieniężnego” na „dodatkowe roczne świadczenie pieniężne”.

Natomiast zmiana proponowana w art. 16 stanowi dostosowanie zmienianego w art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2473) brzmienia art. 59 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.), w związku z projektowaną zmianą nazwy przedmiotowego świadczenia z „jednorazowego rocznego świadczenia pieniężnego” na „dodatkowe roczne świadczenie pieniężne”.

Brak jest możliwości osiągnięcia przedmiotowego celu ustawy za pomocą innych środków niż wydanie projektowanej ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Świadczeniobiorcy pobierający emerytury i renty, świadczenia i zasiłki przedemerytalne, renty socjalne oraz rodzicielskie świadczenia uzupełniające przed dniem 1 kwietnia 2020 r.	8168 tys. – emerytury i renty z pozarolniczego systemu ubezpieczeń społecznych, 85,9 tys. – zasiłki i świadczenia przedemerytalne, 284,6 tys. – renty	ZUS, KRUS, GUS	Wypłata dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego

	socjalne, 1148 tys. – emerytury i renty z KRUS, 955 – renty strukturalne, 19 tys. – rodzicielskie świadczenia uzupełniające.		
Fundusz Solidarnościowy	1		Finansowanie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego
Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, organy emerytalne służb mundurowych, Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa			Wyplata dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został przekazany do opinii reprezentatywnym organizacjom związków zawodowych, pracodawców, Radzie Dialogu Społecznego oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt został przekazany do zaopiniowania również przez:

- Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- Przewodniczącego Rady Nadzorczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- Przewodniczącego Rady Ubezpieczenia Społecznego Rolników,
- Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- Przewodniczącą Polskiego Związku Emerytów i Rencistów,
- Prezesa Związku Banków Polskich.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt ustawy został udostępniony również w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) z dniem przekazania go do konsultacji.

Nikt nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektowaną ustawą.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny bieżące)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mld zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,0	2,2	2,3	2,4	2,5	2,5	2,6	2,7	2,8	2,9	3,0	26,0
budżet państwa	0,0	0,6	0,6	0,6	0,6	0,7	0,7	0,7	0,7	0,8	0,8	6,9
JST	0,0	0,6	0,6	0,6	0,6	0,7	0,7	0,7	0,7	0,8	0,8	6,9
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	1,1	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,3	1,3	1,4	1,4	12,3
- NFZ	0,0	1,1	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,3	1,3	1,4	1,4	12,3
Wydatki ogółem	0,0	11,7	12,4	12,5	12,9	13,4	13,8	14,3	14,8	15,3	15,8	137,0
budżet państwa	0,0	0,5	0,7	0,5	0,5	0,5	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	5,8
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	11,3	11,6	12,0	12,4	12,8	13,3	13,7	14,2	14,7	15,2	131,2
– Fundusz	0,0	11,3	11,6	12,0	12,4	12,8	13,3	13,7	14,2	14,7	15,2	131,2

Solidarnościowy													
Saldo ogółem	0,0	-9,5	-10,0	-10,1	-10,5	-10,8	-11,2	-11,6	-12,0	-12,4	-12,8	-111,0	
budżet państwa	0,0	0,1	-0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	1,0	
JST	0,0	0,6	0,6	0,6	0,6	0,7	0,7	0,7	0,7	0,8	0,8	6,9	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	-10,2	-10,5	-10,9	-11,2	-11,6	-12,0	-12,4	-12,9	-13,3	-13,8	-118,9	
– NFZ	0,0	1,1	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,3	1,3	1,4	1,4	12,3	
– Fundusz Solidarnościowy	0,0	-11,3	-11,6	-12,0	-12,4	-12,8	-13,3	-13,7	-14,2	-14,7	-15,2	-131,2	
Źródła finansowania	Dodatkowe roczne świadczenie pieniężne zostanie sfinansowane ze środków Funduszu Solidarnościowego oraz z budżetu państwa (świadczenia zaopatrzeniowe tzw. służb mundurowych – części 29, 37 i 42). Koszty obsługi dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego prognozuje się na poziomie 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę tego świadczenia.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Szacunków skutków finansowych dokonano na podstawie liczby świadczeń uzyskanych z ZUS, KRUS, MON, MSWiA oraz MS. Dla celów oszacowania skutków finansowych przyjęto, że dodatkowe roczne świadczenie będzie wypłacane w wysokości 1200 zł – zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (waloryzacja świadczeń w 2020 r.).												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych i starszych.													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mld zł, ceny bieżące)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	9,5	10,0	10,1	10,5	10,8	11,2	11,6	12,0	12,4	12,8	111,0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Powyższa zmiana nie będzie oddziaływać na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców. Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Powyższa zmiana będzie miała wpływ na sytuację emerytów i rencistów, w tym osób niepełnosprawnych i starszych. Spowoduje poprawę ich sytuacji, w szczególności sytuacji osób najuboższych. Przyznanie dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego zapewni emerytom i rencistom												

realną pomoc, w szczególności tym, którzy pobierają najniższe świadczenia. Propozycja ta wychodzi naprzeciw oczekiwaniom tej grupy społecznej. W ujęciu relatywnym w największym stopniu beneficjentami zmiany będą najubożsi emeryci i renciści. Administratorem danych, zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.) jest ZUS, który ustawowo odpowiada za bezpieczeństwo i kompletność danych na kontach ubezpieczonych i płatników składek. Operacje przetwarzania danych wynikają wprost z przepisów tej ustawy i są proporcjonalne i niezbędne. Brak zmian dot. ww. ryzyka w stosunku do obecnego stanu prawnego. Brak zmian w projektowanej ustawie w zakresie przetwarzania danych w stosunku do obecnego stanu prawnego. Natomiast administratorem danych dotyczących rolniczych świadczeń emerytalno-rentowych jest Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, zgodnie z ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299 i 303).

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane regulacje nie mają wpływu na sytuację na rynku pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na ww. obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Wejście w życie ustawy z dniem następującym po dniu ogłoszenia wynika z konieczności przygotowania do technicznej wypłaty dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego. Termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego oraz jest zgodny z zasadą rzetelnej legislacji, gdyż projektowana ustawa jest korzystna dla jej adresatów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1794.2019 / 7 / as
dot.: RM-10-180-19 z 20.12.2019 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

**o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o dodatkowym rocznym świadczeniu
pieniężnym dla emerytów i rencistów, wyrażona przez ministra właściwego do spraw
członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej**

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z upoważnienia Ministra Spraw Zagranicznych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pani Marlena Małąg
Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej